

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (пленум)
12 февруари 2014 година

Дело F-127/11

Gonzalo de Mendoza Asensi
срещу
Европейска комисия

„Публична служба — Конкурс на общо основание — Обявление за конкурс EPSO/AD/177/10 —
Невключване в списъка с резерви — Мотиви на решението на конкурсната комисия —
Предоставяне на изпитните теми — Неизменност на състава на конкурсната комисия“

Предмет: Жалба на основание член 270 ДФЕС, приложим към Договора за ЕОАЕ по силата на член 10ба от последния, с която г-н De Mendoza Asensi иска главно отмяна на решението на комисията по конкурс на общо основание EPSO/AD/177/10 да не включи името му в списъка с резерви по този конкурс

Решение: Отхвърля жалбата. Г-н De Mendoza Asensi понася направените от него съдебни разноски и е осъден да заплати тези на Европейската комисия.

Резюме

1. Длъжностни лица — Конкурс — Правила и съдържание на изпита — Право на преценка на конкурсната комисия — Съдебен контрол — Граници (приложение III към Правилника за длъжностните лица)

2. Длъжностни лица — Конкурс — Конкурсна комисия — Състав — Достатъчна неизменност за гарантиране на съгласувано оценяване на кандидатите — Обхват (член 27 от Правилника за длъжностните лица и член 3 от приложение III към същия)

3. Длъжностни лица — Конкурс — Конкурсна комисия — Състав — Длъжностни лица, командировани в Европейската служба за подбор на персонала (EPSO) — Допустимост — Влияние на EPSO върху работата на конкурсната комисия — Липса (член 30 от Правилника за длъжностните лица и член 3 от приложение III към същия)

1. При провеждането на конкурс съответната конкурсна комисия трябва строго да следи за спазването на принципа на равно третиране на кандидатите. Така, макар че конкурсната комисия разполага с широко право на преценка по отношение на правилата и конкретното съдържание на изпитите, съдът на Съюза следва все пак да упражни контрол в рамките на необходимото, за да се осигури равното третиране на кандидатите и обективността при подбора им от страна на конкурсната комисия.

В този контекст органът по назначаването като организатор на конкурса, както и конкурсната комисия следва, във връзка с писмените изпити, да направят необходимото, за да преминат всички кандидати по определен конкурс един и същ изпит при еднакви условия. В този смисъл конкурсната комисия трябва да следи за това изпитите на всички кандидати да бъдат видимо с една и съща степен на трудност.

По правило при всеки конкурс има риск от неравно третиране предвид това, че по време на изпита въпросите, които могат да бъдат поставени по дадена тема, по необходимост са ограничен брой. Поради това се приема, че нарушение на принципа на равно третиране може да се констатира само когато при избора на изпитните теми конкурсната комисия не е ограничила риска от неравни шансове до присъщия за всеки изпит.

Ето защо предвид задълженията на конкурсната комисия решението кандидатът да не бъде включен в списъка с резерви, трябва да се отмени, ако се установи, че конкурсът е бил проведен по начин, който създава риск от неравно третиране, по-висок от присъщия на всеки конкурс, без да се налага засегнатият кандидат да доказва, че определени кандидати действително са били в по-благоприятно положение.

Не е такъв случаят, когато конкурсните изпити включват работа по казус, във връзка с която са подготвени редица варианти, еднакво трудни, но с достатъчно съществени разлики, за да не могат кандидатите евентуално да извлекат изгода, ако предварително са запознати с друг вариант.

(вж. точки 43—46 и 48)

Позоваване на:

Съд — 27 октомври 1976, Prais/Съвет, 130/75, точка 13

Първоинстанционен съд — 12 март 2008 г., Giannini/Комисия, T-100/04, точки 132 и 133

Съд на публичната служба — 15 април 2010 г., Matos Martins/Комисия, F-2/07, точка 171 и цитираната съдебна практика

2. От задължението за назначаване на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти, което член 27 от Правилника налага на институциите, следва, че органът по назначаването и конкурсната комисия трябва при упражняването на своите съответни правомощия да гарантират, че конкурсите се провеждат при спазване на принципите на равно третиране на кандидатите и на обективност при оценяването. За целта конкурсната комисия е задължена да гарантира еднакво прилагане на критериите за оценяване спрямо всички кандидати, осигурявайки по-специално неизменност на своя състав по време на всички изпити.

Същевременно, когато поради възпрепятстване титулярните членове на конкурсната комисия са имали заместници на изпитите на някои от кандидатите, за да може тази комисия да приключи работа в разумен срок, е възможно да се приеме, че е налице нужната неизменност, ако конкурсната комисия създаде необходимата координация, за да гарантира последователното прилагане на критериите за оценяване.

В същия смисъл взетите от конкурсната комисия мерки в изпълнение на задължението ѝ да осигури неизменност на състава си евентуално трябва да се преценяват с оглед на характерните особености на организирания подбор и на практическите изисквания във връзка с провеждането на конкурса, без обаче конкурсната комисия да се освобождава от задължението да спазва основните гаранции за равно третиране на кандидатите и техния обективен подбор.

Така не би могло да се изключи, че с оглед на организацията на конкурсните изпити и на работата на конкурсната комисия е достатъчно — за да се гарантира съпоставителност на преценката на тази комисия — съставът ѝ да бъде неизменен само на определени етапи от конкурса.

Освен това следва да се има предвид, че става въпрос за система за подбор, при която неизменността на конкурсната комисия се гарантира само на определени ключови етапи от процедурата, а равното третиране на кандидатите се гарантира чрез еднаквите методи на работа и прилагането на едни и същи критерии за оценка на представянето на кандидатите.

(вж. точки 64, 65, 67—69 и 73)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — 25 май 2000 г., Elkaïm и Mazuel/Комисия, T-173/99, точка 87; 24 септември 2002 г., Girardot/Комисия, T-92/01, точки 24—26; 19 февруари 2004 г., Konstantopoulou/Съд, T-19/03, точка 43; 5 април 2005 г., Christensen/Комисия, T-336/02, точка 44; Giannini/Комисия, посочено по-горе, точки 208—216

Съд на публичната служба — 29 септември 2010 г., Honnefelder/Комисия, F-41/08, точка 35

3. В Правилника няма нито една разпоредба, която да забранява членовете на конкурсната комисия да бъдат длъжностни лица, нарочно командировани в Европейската служба за подбор на персонала (EPSO) с цел да изпълняват функциите на членове на конкурсни комисии.

Освен това не би могло единствено поради обстоятелството че членовете на конкурсната комисия са били длъжностни лица, командировани в EPSO, за да изпълняват функциите на членове на конкурсна комисия през ограничен период от време, да се направи извод, че чрез тях EPSO е упражнявала някакво влияние над работата на конкурсната комисия.

(вж. точки 83 и 84)